

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mir — sprava!

(Z Dolenjskega.)

I.

V Novem Mestu se je ustanovilo „Slovensko katoliško politično društvo“. Pred kratkim se je to društvo konstituiralo, a „Dolenjske Novice“ z dné 15. februvarja t. l. so smoter tega društva v kratkih potezah načrtale. Društveno geslo je: „Bog in narod“. „Naj že skoraj — skrajni čas je — poneha domači prepir! Mladi narodič smo; če smo še mej soboj razdvojeni, kdo nas bode branil, kdo otel? Malo imamo prijateljev na zunan; če smo si celo neprijatelji v borni hišici domači, postanemo prej ali slej v zasmeih svojim mogočnim in strastnim nasprotnikom. Le v jednosti in v bratovski slogi je naša rešitev, naša moč! Bog in narod!“ Tako s'óve vabilo k pristopu in podpisani so pod temi besedami mej drugimi: gg. Anton Aleš, dekan v Semiču; Jauzez Babnik, župnik v Toplicah; Anton Fettich-Frankheim, župnik v Št. Jerneju, in kakor vém, je istih mislij, kakor ti trije, tudi župnik v Radovici, g. Schweiger.

Kjer dekan Aleš, ali župniki Schweiger, Babnik ali Fettich-Frankheim v politiki nastopijo, se najgorkejši politični nasprotnik nekoliko umiri in pero, ki ima o teh možeh pisati, se mora izogibati vsaki pikri besedi. Može so to, katerim narodnost in rešitev našega naroda iz potujčenja ni deveta briga, ki tudi te narodnosti ne zmatrajo za podlago, na kateri po družih namenih kopnó. — Ne vodi jih egoizem po kakem ubogem mandatu; — domoljubi so, ki to slovensko zemljo z vso gorečnostjo svojega srca ljubijo in katerim gre za to, da se uresniči, kar sem gori navedel in kar so podpisali.

Nisem voditelj kake politične stranke, ali dobro poznam dolenjske in družih slovenskih krajev razmere, naj mi bode dovoljeno, odgovoriti navedenim možem.

Majhni smo Slovenci; komaj za zajutrak Nemcem in Italijanom, če smo doma mejedini, če smo taki čudneži, kakor sedaj; ali če smo jedini vsi domoljubi brez razločka, kakor smo bili prejšnje

čase, potem smo trdni. Nasprotstvo je na Kranjskem veliko in sega že v socialno življenje; leca se že uporablja v povečanje tega sovraštva, žrtvuje se čas in denar, skoraj bo vsako sredstvo dobro, da se nasprotniku noga podstavi. — Ta boj še ne traja dolgo, a že dvigajo Nemci, ki so bili za časa jednosti slovenskih rojakov sila majhni, drzne svoje glave, že zopet bobnajo ob kožo svoje „kulture“, ki je tako uboga, kakor le zamore biti, ter stiskajo koroškim in štajerskim Slovincem vrh okolu vratu s podvojeno silo. Politični uradniki na Kranjskem že tudi drugače nastopajo. Na Kranjskem so nas v slednjih letih vladni ljudje še pustili malo slovenski živeti, zdaj brije pa tukaj tudi nekaj drug veter. Pa če bi tudi, z zloznimi Slovinci na Kranjskem se mora drugače postopati, kakor z nejediniti, in vse drugače se jih zamore pritiskati k zidu, če so mej soboj v tako hudem boju. — Majhni smo, še jedenkrat to povdarjam.

Pa kako težavno smo si priborili slovensko uradovanje pri sodiščih! In koliko je to vredno! Kakšen je danes naš jezik; jedno najboljših vežbališč zanj je urad — in koliko dobrot ima ljudstvo od slovenskega uradovanja in koliko je vredno, da vsaj justični uradnik, ki je vsak dan z ljudstvom v dotiki, ne gleda zaničljivo na Slovence, ne dela propagande za nemštvo zunan črda! Naše socialno in javno življenje, kakšno je bilo še pred 15 leti! Bodoči kulturni zgodovinar slovenski imenoval bode neko dōbo narodnega življenja na Kranjskem in na slovenskem Štajerskem dōbo renegatstva. — Če si hotel do kruha priti, postati si moral renegat; če si hotel ta kruh obvarovati, moral si rodno ti ljudstvo zaničevati; če si hotel višje zlestiti, moral si žveplo in ogenj metati na to ubogo teptano slovensko paro. Kruh je vse, brez jela ni življenja. Grdo je, pa tudi hudo, ako se tirja za kos kruha toliko, kakor se je tirjalo v neki dōbi na Slovenskem od učiteljev — uradnikov. Najžalostnejša dōba naše zgodovine je ona, v kateri se je vse moštvo zametavalo in prodajalo za mal kos kruha, mal avance-ment. Jednost naša je tej sramotilni prikazni v našem življenji vsaj deloma konec naredila. Že

znači pri nas beseda „renegat“ nekaj sramotilnega, ljudstvo se zaveda svoje narodnosti in svojega jezika, a tudi v parlamentu Slovenci že nekaj štejejo. Vse v življenju je vprašanje moči.

V velikem narodu je duševni boj blagotvoren. Duševna stagnacija je smrt narodov. Tudi našemu malemu narodu ne bi bil škodljiv, ako bi ti duševni boji ne prouzročali osebnega sovraštva, a malo ljudij se more do tega povzpeti, da osobno ne sovraži nasprotnika. Zato je intenziven duševni boj mej Slovinci, boj, ki sega v vse življenje našega naroda, velik greh, a seveda onih ne, ki so že zgubili vero, da se ta naš narod reši in onih ne, katerim je vse jedno, ako naš narod v slovenskem ali nemškem jeziku Boga moli. — Ne imenujem nobenega imena, ali žal, ima jih slednjih ravno mej kranjskim duhoventvom dosti. Pa večina tega je menda le narodna, poštena. Reklo bi se tedaj lahko, da se posebne škode ni bati, ker ima velika večina rojakov isto podlago, narodnost rešiti in da je duševni boj velike koristi za razvoj narodne kulture. — Vse lepo, ali pri nas ne gre za malenkostne razlike v našem novodobnem prepiru, danes hočejo naši klerikanci ves slovenski svet v samostan spremeniti in mu ne dajo živeti kot narod sredi gmotno in duševno močnih narodov, nego tirjajo, naj vsi kleriki in posvetnjaci vso dobljeno omiko hkrati zavržejo in naj v kuto zlezejo. Tu gre za veliko. Vsaka stranka pa mora, ako hoče svojim načelom do zmage pripomoči, na to delati, da nasprotno celo uniči. To je teorija, katere se drži večina naših nasprotnikov, ki se zategadelj približujejo Nemcem, misleč, da nas bodo z njih pomočjo hitreje in laglje ugonobili. Nemci se te alijance seveda ne branijo, ker se jim vidijo klerikanci manj nevarni, kakor naprednjaki. Formelna zveza še ni sklenena, faktično pa obstoji in je naperjena zoper našo narodnost. Mislim, da ni poštenega slovenskega rojaka, ki bi v takem boju duhovenstva s posvetnjaštvom, kakor je zdaj na Kranjskem, videl kako korist za Slovenstvo in bodi še tako malo, in ne videl zijati na vseh vogalih vse hudo, kar našemu narodiču preteti more.

LISTEK.

Věročka.

Pripovedka.

(Ruski spisal A. P. Čehov, poslovenil J. J. Kogej.)

(Dalje.)

Ko se je približal Ognjev vrtnim vratom, ločila se je od nevisokega plota temna senca in šla mu naproti.

— Věra Gavrilovna! razveselil se je on. — Vi ste tu? Jaz sem vas pa iskal in iskal, hotel se posloviti. . . Z Bogom, jaz odhajam!

— Tako rano? Saj je šele 11 ura!

— Ne, čas je! Pet vrst moram prehoditi, potem leči, jutri pa rano vstati. . .

Pred Ognjevimi je stala 21letna deklica, Kuznecova hči Věra, katera je bila po navadi otožna, nebržno oblečena, a zanimljiva. Deklice, katere mnogo sanjarijo in po cele dneve leže leno čitajo vse, kar jim prihaja v roke, katere se dolgočasijo in tugujejo, se oblačijo v obče nebržno. Onim iz njih, katere je obdarila priroda z ukusom in instinktom krasote, daja ta lahka nebržnost v obleki posebno divnost. Vsaj Ognjev, spominjaje se poslej brhke Věročke, si je ni mogel predstaviti brez široke suknje, katera se je gubančila na njeni po-

stavi v velike gube in se vender ni dotikala njene stasa, brez šopka lasij, kateri se je zmuznil na njeno čelo iz visoko počesanih lasij, brez onega rudečega pletenega robca s kosmatimi kroglicami ob krajih, kateri je visel zvečer, kakor zastava v tistem vremeni, otožno na plečih Věročke, po dnevi pa valjal se zmečkan v predsobi mej moškimi klobuki, ali pa v obednici na skrinji, kjer je meni nič tebi nič spala na njem stara mačka. Od tega robca in od gub suknje je kar pihljala svobodna lenoba, zapečnjaštvo, blagodušje. Morda zato, ker je Věra Ognjevu ugajala, znal je on na vsakem njenem gumbu, na vsaki gubi čitati nekaj toplega, prijetnega, najivnega, nekaj tako lepega in poetičnega, česar se posebno ne nahaja pri neodkritosrčnih, hladnih ženskah brez čustva krasote.

Věročka je bila lepega stasa, imela pravilen profil in lepe kodraste lasi. Ognjevu, kateri je malo žensk videl v svojem življenji, zdela se je ona krasotica.

— Odhajam! govoril je on poslavljaje se od nje pri izhodu. — Nikar mi kaj ne zamerite! Hvala za vse!

Z jednako pojočim glasom bogoslovca, s kakoršnim je govoril s starčkom, istotako mežikaje in kimaše, jel se je zahvaljevati Věri za gostoljubnost, laskanje in dobrodušje.

— O vas sem pisal materi svoji v vsakem pismu, je govoril. — Ako bi bili vsi taki, kakor vi in vaš ata, bi to ne bilo navadno življenje na svetu, temveč pravi pust. Vse občinstvo pri vas je prekrasno! Ti ljudje so vedno priprosti, presrčni, odkritosrčni.

— Kam pa pojedete sedaj? vprašala je Věra.

— Sedaj pojedem k materi v Orel, ostanem pri njej kaka dva tedna, a potem — v Petrograd na delo.

— Pa potem?

— Potem? Vso zimo se bodem ukvarjal z delom, a spomladi pojedem zopet v kak ujezd zbirat gradiva. Toda, bodite srečni, Bog vas živi sto let. . . nič ne zamerite. Vidiva se ne več.

Ognjev se je pripognil in poljubil Věročkino roko. Potem si je popravil v molčéci vznemirjenosti pokrivalo, prijel primernejše zvezek knjig, pomolčal in dejal:

— Koliko megle se je nakopičilo!

— Da. Niste li ničesar pozabili pri nas?

— Kaj neki? Menda ničesar. . .

Nekoliko sekund je stal Ognjev molčé, potem obrnil se okorno k izhodu in šel iz vrta.

— Počakajte, sprejemem vas do našega gozda, dejala je Věra in stopila za njim.

In šla sta po cesti. Sedaj vás že ni več za-

Ali vse premalo je kranjakemu Slovincu jasna nevarnost, v kateri se Slovenstvo nahaja. Tega maleda pritlikavca Nemca v deželi bomo vendar, bodi jedini, ali nejedini potasi se znebili, je misel marsikaterega kranjskega Slovence. Če bi naši kranjski ljudje le malo na slovenskem Štajerskem živeli, vse drugače bi potem sodili. Pa če bi se val prav intenzivno še spominjali časov, ko naš je kak okrajni glavar, in bodi tudi najslabšega moralnega kova, pretepeval, kakor fantičke; ko se domoljubni justični uradnik ni upal zapisnika v slovenskem jeziku spisati, kamo li še razsodbo v tem jeziku izdati, in če bi vse pomislili, da brzovlak v komaj šestih urah skozi naše ozemlje po južni železnici dirja in da na obe strani te železnice ni Bog si ga vedi kaj veliko sveta, potem bi tudi vse drugače vedeli ceniti vse, kar storimo.

Če ta naš boj ne odneha, potem zgubimo vse, kar smo pridobili, in ne smemo se čuditi, če naše otroke kak učitelj Nemec „windischer Kerl“, „windisches Bauernhirn“ in celo deželo „Schweineland“ imenuje; tudi nimamo prava, biti razjarjeni zbog take estetike in če najmanjši v vladni službi stoječi nemški baron še take kozle preobrača, nimamo pravice, ga tožiti. Vsaka dežela ima največkrat takega gospodarja, kakerskega zaslužni; da bi sami bili gospodarji v domači deželi, to že danes ni več res in če pojde tako kakor doslej, bo to za malo časa nesmisel ali vsaj prav neumna fraza. S—c.

Slovensko šolstvo na Štajerskem.

(V dež. zboru štajerskem govoril poslanec dr. Serbec.)
(Konec.)

V popolnoma slovenskih kmetakih občinah morajo biti šole povsem drugačne, kakor v mešovityh mestih in trgih. Ustanavljati samonemške in samo-slovenske šole v tako majhnih krajih pa je tako glede troškov kakor v vseh drugih ozirih ponesrečeno podjetje. S to ločitvijo se otrokom obeh narodnostij vzame prilika, naučiti se drugega jezika, in škodo imajo prav ti otroci. Ko bi imeli škodo samo nemški otroci, ne bil bi kompetenten, razpravljati o tej stvari, a ker jo bodo tudi slovenski otroci imeli, smem gotovo o tem govoriti.

Če pravi gosp. dr. Starkel, da se naj nemški otroci na Spodnjem Štajerskem uče slovenskega jezika, zakaj se potem tako unema za čistonemške šole v tako majhnih krajih? Če se pa celo vladni organ za take nemške šole poganja, potem moram izreči le svoje obžalovanje in pristaviti, da se z ustanavljanjem takih, po narodnosti ločenih šol v tako malih krajih mimo vse druge škode za vse šolarje tudi razpor poveča in otežuje narodoma izhajanje. Tega bi pa vladni organ vendar ne smel pospeševati.

S prekrizanimi rokami gledamo, da se na pr. v Celji nekateri nemški roditelji prizadevajo ovirati njihove otroke glede učenja slovenskega jezika in da je v mnogih nemških rodovinah poslom prepovedano, govoriti z otroci slovenski. To je stvar nemških roditeljev in mi se v to nimamo utikati.

Če pa postanejo ti otroci zdravniki, pravniki in se hočejo k nam vrniti, pa ne najdejo kruha, ker

pirala prostora in možno je bilo videti nebo in daljavo. Kakor pokrita s pajčolanom pokrivala se je vsa priroda za prozračnim, zamočnim mrakom, skozi kateri je veselo gledala njena krasota; vedno bolj gosta in bela megla legala je nejezakomerno krog kop in grmovja, ali pa brodira v kupih čez cesto in pritiskala se k zemlji, kakor da se je trudila, da ne bi s seboj zagnila prostora. Skozi mrak se je videla do gozda vsa cesta s temnimi rovi po straneh in z majhnimi grmovjem, katero je raslo ob rovih in oviralo megleno klovčko, da niso mogli brodirati. Pol vrste od izhoda iz vrta temnela je proga Kuznecovega gozda.

— Zakaj je pa šla z menoj? Moral jo bodem spremljati nazaj! pomislil je Ognjev, a ko je pogledal na profil Vere, se je laskavo nasmehnil in dejal: — V tako lepem vremenu naj bi človek ne šel na prosto! Večer je kar romantičen, z mesecem, s tišino in z vsemi lepoticami. Veste kaj, Vera Gavrilovna? Na svetu živim že 29 let, a romana v mojem življenju še nikdar ni bilo. V vsem življenju — niti jednega dogodka, o kakoršnih izvemo iz romanov, tako da s rendezvous, z globokimi vzdihmi in poljubi sem znan samo po sluhu. Nenormalno! V mestu, ko človek sedi doma v uradu, ne zapazuje tega nedostatka, a tu na svežem zraku ga silno čuti... To človeka nekako boli! (Dalje prih.)

ne znajo slovenskega jezika, potem tega tudi nimamo obžalovati. Mi ne branimo nikomur, da si po svoji fačoni pomaga k sreči, ko bi le mi mogli vedno po svoji fačoni živeti, in ko bi se našim otrokom glede gojenja materinščine dalo to, kar imamo tirjati po osnovnih zakonih, bi bili povsem zadovoljni.

Jako osupnilo me je to, kar je g. dr. Starkel povedal o vzgoji „nemško mislečih“ učiteljev. Vzgoja renegatov, da bi poučevali nemške otroke, je nevarna stvar.

Gospoda moja! Take učitelje, ki se odvrnejo od svojega naroda, vam drage volje prepustimo. (Dobro!) Tisti, ki zataji svojo narodnost, ni nič vreden človek in nima značaja! (Prav res!)

Obžalujem Vas, če mislite, da bodo taki elementi dobri vzgojevalci Vaših otrok. Kdor se ne zaveda svoje narodnosti, kdor svojo narodnost zataji, gotovo ni dober vzgojevalec.

Če si hočete vzgojiti renegate, ne boste pritegnili dobrih elementov k sebi, in na vaših otrokih bi se maščevalo, ako bi jih takim elementom prepustili. Rekli bodo, da je breznačajan človek in če bodo zasledovali njegovo življenje, spoznali bodo skoro vedno, da je pri njem tudi v drugih ozirih marsikaj gailega.

Tega nisem samo jaz opazil, resničnost te trditve je pri nas splošno znana. Ne odobrite torej takih receptov, po katerih naj se iz slovenskih otrok vzgoje take vrste „nemško mislečih“ učiteljev.

Kar se tiče predlogov g. dr. Starkelja, tako ne verujem, da bi se kdaj izvršili. „Nemške šolske občine“ — „slovenske šolske občine“ — takih pojmov ne pozna zakon. Kak red bi bil to! Šolske občine so krajne šolske občine in se ne morejo ločiti po narodnosti.

Samo po sebi je umevno, da bomo — moji somišljeniki in jaz — glasovali proti temu predlogu.

Na jedni strani bi bil želel, da ni prišlo do te razprave, katere mi nismo prouzročili, na drugi strani pa ne obžalujem, da sem opozoril na nekatere stvari, ki mnogim morda niso bile znane.

Učitelstvo ne pridobi pri renegatih ničesar in ni po njih nikdar nič pridobilo (Dobro-klici. Govorniku se čestita.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. februarja.

Volilna reforma.

Ministerstvo je potem svojega novinarskega urada razposlalo sledeči komuniké: „Ministerski svet se je v raznih sejah bavil z volilno reformo in je določil volilna načela za premembo volilnega reda, o katerih se bo s strankami večine čim se snide državni zbor, posvetoval.“

Mladočehi na Moravi.

Mladočehska stranka na Moravi je sklenila, prirediti dne 18. marca v Brnu velik shod, na kateri pride tudi več mladočehskih poslancev iz Češke.

Obsodba Omladincev.

Včeraj je izjemno sodišče razglasilo sodbo v pravdi zoper Omladince. Obsojeni so bili zatoženci: Anton Holzbach na 13 mesecev, Ivan Ziegler na 8 let, Borivoj Vajert na 5 let, Vaclav Čžek na 6 let, Anton Vesely na 7 mesecev, Jaroslav Duda na 13 mesecev, Jos. Dutka na 13 mesecev, R. Štiha na 5 let, Fran Šic na 2½ leta, Henrik Heler na 13 mesecev, Fran Synacek na 6 let, Alojzij Pospisil na 3 leta, Fr. Kuneš na 3½ leta, Hugon Hradec na 5 let, Jan Mayer na 2 leti, Ferd. Sveka na 14 mesecev, Ed Rudolf na 2 leti, Ant. Rybak na 2 leti, Rud. Feifar na 14 mesecev, Alojzij Tuček na 14 mesecev, Fr. Stačina na 16 mesecev, Jos. Prkno na 16 mesecev, Jan Vajner na 13 mesecev, Jos. Kott na 14 mesecev, Jaroslav Mnovsky na 13 mesecev, Fr. Legner na 18 mesecev, Jos. Sevak na 18 mesecev, Josip Škaba na 2 leti, urednik Karol Sokol na 2½ leta, Jos. Novak na 15 mesecev, Stanislav Neuman na 15 mesecev, K. Kukla na 16 mesecev, Fr. Mondraček na 18 mesecev, Jos. Vesely na 14 mesecev, H. Peroutka na 13 mesecev, J. Hlad na 15 mesecev, Anton Ott na 14 mesecev, Jan Svoboda na 15, Frid. Bersik na 14 mesecev, Anton Hajn na 18 mesecev, dr. Alojzij Rašin na 2 leti, G. Nevila na 14 dnij, K. Rambouš na 3 tedne, Fr. Nedved na 13 mesecev, J. Zwettl na 14 dnij, Jos. Havranek na 13 mesecev, E. Hoch na 14 mesecev, E. Baladrán na 18 mesecev, V. Parma na 13 mesecev, L. Danko na 6 tednov, L. Telcav, F. Kučera, J. Springer, K. Chaluppecky, E. Pokorný, K. Javurek, J. Lesner na 1 mesec, J. Pojči na 14 dnij, B. Herman in Jos. Vondruška na 1 mesec, V. Trnka na 6 tednov, Jan Sekyrka na 14 dnij, Jan Bartoš na 6 tednov, Jos. Blažek in J. Stern na 14 dnij. Oproščena sta bila Jos. Jelinek in Rudolf Malina. Vsi vkupe so bili zatoženci obsojeni na 96 let, 2 meseca in 28 dnij. Pred sodiščem se je zbrała velika

množica, katero pa je policija razgnala. Zatoženci bodo podali ničnostno pritožbo. Češki listi javljajo, da se bo o tej razsodbi govorilo v državnem zboru.

Vnanje države.

Srbske novice.

Glasilo radikalnega kmetakega prvaka in poslanca Ranka Tajčeta, časopis „Tak o vo“ pisalo je te dni tako-le: „Nekdo se je predrznil, dotakniti se narodovih pravic, to je znamenje, naj se začne nov, grozen, krvav boj zanje. Po gorah in dolinah doni glas vojne trombe, kliče naš narod na bojno polje v obrambo narodovih pravic. Narod se več ne ukloni, domačim tlačiteljem tako malo, kakor nekdanji janjičarom.“ To je tako jasno povedano, da ni dvomiti o tem; kaj misli Tajčeta sporočiti svojim somišljenikom. Vse kaže, da so se radikalci res odločili na boj zoper dinastijo Obrenovičev in Nemci tudi že kričé, da je to prouzročil ruski rubelj.

Anarhisti.

Včeraj dopoldne nastala je v stanovanji belgijskega anarhista Holzmann v Parizu eksplozija, ki je naredila veliko škodo. Policija sodi, da je Holzmann delal bombo in da se mu je ta ponesrečila. Policija francoska zasleduje anarhiste jako pazljivo. Zadnje dni vršilo se je v Parizu in v provinci nad 150 hišnih preiskav. V Parizu je ujela policija pet sila nevarnih anarhistov. Tudi v Bruslju bilo je več hišnih preiskav in je policija pri raznih anarhistih našla mnogo razstreliv. Mnogo inozemskih anarhistov je spravila nemudoma čez mejo. Mej belgijsko in angleško vlado bilo je te dni mnogo dopisovanja, ker se je izvedelo, da so angleški anarhisti spravili v Bruselj večjo množino dinamita, da jo od tod utihotapijo v Pariz.

Dopisi.

Od Sv. Lenarta, 18. februarja. [Izv. dop.] (Naša šola.) „Jednake dolžnosti, jednake pravice“ velja tudi prebivalcem Šentlenartske duhovnije nad Škofjo Loko. Vsa bremena glede davka v denarju in krvi usijo tudi ti prebivalci z drugimi deželami vred, torej tudi šolski davek. Celih 20 let plačujejo že ta davek, a od njega še do sedaj niso prav nobenega dobička prejeli; ves po njih v ta namen do sedaj plačani denar ostal je zanje mrtva, zavržena stvar. Po vsej pravici smejo od tega končno nekoliko obresti v podobi redne šole zahtevati. In, da se bode to jedenkrat uresničilo, zato gre pred vsem požrtvovalnosti vrliga Šentlenartskega rojaka, velečastitega g. dr. Jerneja Zupanca, starosta c. kr. notarjev kranjskih preiskrena zahvala. Ta vrli in blagi rodoljub je prvi sprožil misel, da se v njegovi rojstni fari osnuje redna šola. Ostal pa ni samo pri tej misli, nego segel je v ta namen globoko v lastni žep. Pred tremi leti daroval je v to svrhu okroglih 3000 gld., ta denar naložil se je takoj v hranilnici, kjer se obrestuje s 4%, tako da znaša sedaj že celih 3360 gld. Slavni deželni odbor kranjski naklonil je za zidanje šole 400 gld.; tako da znaša sedaj vsa glavica skupaj 3760 gld. Pisalec tem vrsticam je tudi sam Šentlenartski domačin; tamošnje razmere so mu dobro znane. Ljudstvo tam gori je kaj pošteno, fizično in moralčno nepokvarjeno, a poleg tega pa tudi izredno nadarjeno. Le škoda, da mu tako pozno prihaja prilika, si za vsakdanje življenje v dobro urejeni šoli pridobivati tudi potrebnih ved in izomike! Skoraj vsakega mladeniča potrdijo k vojakom; kaj si pa more revež kraj najboljše nadarjenosti pri vojaci pomagati, če vsaj brati in za silo pisati ne zna? Marsikateri bi jo pobral v obrtno ali na kmetijsko šolo, ko bi bil vsaj v predmetih za ljudsko šolo dobro izvežban. Tako mu je pa za vsak napredek povsod pot zaprta. Že samo bližje vasi Šentlenartske duhovnije: Spodnja in Zgornja Luša, Rantovše, Ravni, Sv. Lenart, Spodnji in Zgornji Dragobaček, Rovte in Hrastovke dajale bodo za redno šolo počez vzeto po 54 otrok, godnih za šolo leto h letu. Po dvakrat na teden morejo se pa še pritegniti k tej šoli otroci iz sledečih vasi: Martinjivrh (Šentlenartski del), Ojaternvrh in Stirpenk iz Selške fare ter Zapravali iz Javorske fare. Ti kraji bi dajali po dvakrat na teden za šolo tudi lepo številce nadarjenih in ukaželjnih otrok. Ali ni škoda, da toliko nadarjenega drobiža otroškega mora pustiti svoje talente — zakopane? Po goji za zgradbo nove šole pri Sv. Lenartu se že popolno dognani. Vso zgradbo in zgotovilo šolske hiše za pouk prevzel je posestnik France Mesec, po domače Hudelj v Rovti, hišna št. 82. za 3400 gld.; potrebni material za zidanje: apno, opeko in pesek z kamenjem vred ter potrebni les ima že vse pripravljeno. Za zemljišče se je dalo 225 gld.; drugi stroški so pa znašali 37 gld. 72 kr. Torej so vsi stroški skupaj celih 3662 gld. 72 kr.; in tako je od

že sedaj nabranega in pridobljenega denarja za Šentlenartsko šolo očitiden preostanek od 97 gld. 28 kr. Plan, po katerem se bode šolska hiša zidala, naredil je c. kr. okrajni inženir Žužek. Ko bi se zgradba vršila kje v Ljubljani, bi morda proračunjena vsota 6940 gld. še ne zadostovala ne; pri Sv. Lenartu so pa razmere take, kakor je bilo zgoraj povedano. Iz tega je razvidno, da nova šola pri Sv. Lenartu ni tako hudo strašilo, kot se je to omenjalo v četrti seji deželnega zbora kranjskega dne 16. januarja t. l., ko je šlo za podpore zgradbam novih šolskih hiš, oziroma razširjanja šol. Res je sicer, da se je v tem oziru marsikje prekoračila meja, kjer so se vsa bremena le revnim šolskim občinam na ramena zvalila; tega pa pri Sv. Lenartu nikakor ni, ker je skoraj vse troške za novo šolo poravnal velikodušni mecen-domačin, g. dr. Jernej Zupanec, kateri za svojo rojstno faro ni mogel skoraj kaj boljšega in vrlejšega storiti, nego da se po njegovi požrtvovalnosti tam napravi redna šola. S tem velikodušnim dejanjem postavil si je v svoji rodni fari stalen in nesmrten spomin; ljudstvo mu bode pa v najpoznejše rodove vedelo istinito zahvalo. Rečeno je bilo, da bode stala šola na strmi gori, kamor vodijo samo kozja pota, ter se izrekla bojazen gledé rednega obiskovanja šole ob zimskih zametih. Tudi to naj nikogar ne plaši. Osa „kozja pota“ so tamošnjim otrokom tisočkrat ljubša za hojo, nego so dostikrat gladke mestne ulice, vodeče v šolo — mestnim otrokom. Sv. Lenart pa tudi ni še v taki Sibiriji, da bi zavoljo snega po ves teden ne bilo poštenih gazi od hiše do hiše, od vasi do vasi in od tod tudi do farne cerkve, ergo i do šole. Zameti ob hudih zimah delajo po notranjski Pivki zavoljo znane burje veliko več zadržkov gledé šole, nego je to pri sv. Lenartu mogoče. Vsakdo sme verjeti, da, če se redna šola pri Sv. Lenartu tudi praktično in razmeram primerno osnuje, donesla bode gledé prave krščanske odgoje, omike in poštenega napredka prav lepega in bogatega sadu, ter ne bode gledé tega nikakor najzadnja mej šolami kranjskega šolskega okraja. Vrlemu in blagemu Šentlenartskemu mecenu, g. dr. Jerneju Zupanecu, pa tukaj navdušeno zakličem: Bog mu povrni njegovo velikodušno dejanje s tem obilo že tukaj, da ga ohrani še mnoga mnoga leta čvrstega na telesu in krepkega na duhu; da zamore tako še sam dočakati in videti obilnega sadu od dobro in praktično urejene šole pri Sv. Lenartu, katere vzbuditelj je on! Bog ga živi!

Domače stvari.

— (Zaupnica grofu Hohenwartu.) Koali-cijski služabniki bi radi paralizovali uspeh nezaupnice grofu Hohenwartu in nabirajo sedaj prav pridno podpise za — zaupnico. Kakih sredstev se pri tem poslužujejo, svedoči to, da nas je l. obč. svetovalec v Sp. Gorjah g. Vilko Jan naprosil, naj konstatujemo, da je on le po pomoti podpisal zaupnico, da preklicuje svoj podpis in izjavlja, da se povsem strinja z nezaupnico.

— (Iz pisarne slovenskega gledališča.) Jutri se poje v tretjič Smetanova krasna „Prodana nevesta“. Sijajni uspeh prvih dveh predstav potrjuje najbolje to, da je navzlic še vedno povišanim cenam tudi za jutri toliko povpraševanje po sedežih, da naj se podviza, kdor hoče še kaj prostora dobiti. Alegorična živa podoba se bode pri jutrišnji reprizi predstavljala zadnjikrat. — V nedeljo dne 25. t. m. bode dramatična predstava in sicer jako zanimiva noviteta za slovenski oder, to je Dumasov igrokaz v petih dejanjih „Kean“ ali „genijalnost in strast“, prevela Gestrin in Jesenko. Glavno ulogo igra g. Borštunik. Na to predstavo opozarjamo posebno vnanje rodoljube in prijatelje slovenske dramatike.

— (Slovensko gledališče.) Na svoje veselje ne moremo o sinočni drugi predstavi „Prodane neveste“ drugega nič reči, kakor tisto, kar smo rekli o premijeri: bila je krasna. Posamične premembe in popolnitve v sceničnem oziru, izdatno skrajšanje baletne glasbe, ki je brez baleta vendar nekoliko predolga, nova oprema to pot nekoliko predolge komedije, vse to je celotni res velikanški uspeh le še povečalo. Vsi solisti, zbor, ves arrangement, vse je bilo kaj dobro in deloma še boljše, kakor pri premijeri. Gledališče je bilo popolnoma razprodano, navdušenost občinstva — ako je to sploh mogoče — še večja, nego pri prvi predstavi. Vsem glavnim točkam se je viharno ploskalo, sekstet pa se je

moral zopet ponavljati. Gosp. Vašiček je to pot dosti živahneje igral in pel. Gospd. Leščinski, divni naši primadoni, je bil po duetu v prvem dejanju ob frenetičnem ploskanju vročen krasen srebrn venec, kateri so jej poklonili nje Ljubljanski rojaki.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Dva št. Lamberčana po gosp. Vrtačniku vsak po 1 krono. — G. Jernej Žitnik, čevljarški mojster in mestni odbornik v Ljubljani, 4 krono. Skupaj 6 kron. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Umrli) je danes 16letni, nadepolni gimnazijalec Rajko Tomec, sin mestnega komisarja g. Jakoba Tomca. Pogreb bode v soboto. N. v m. p.

— (Nagla smrt.) Včeraj popoldne skledal je 73letni drvar Damijan Miklavčič na sv. Petra nasipu drva z voza, ko se je hipoma zgrudil. Pozvani zdravnik mogel je le še konstatovati smrt. Mrtveca prenesli so v njegovo stanovanje v Študentovskih ulicah.

— (Glavni nabor) za deželno stolno mesto Ljubljano se bode vršil dne 30. marca v mestni dvorani ter se prične ob 8. uri zjutraj. Podrobnosti razvidne so iz uradnega naznanila magistrata Ljubljanskega.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 11. do 17. februarja. Novorojencev je bilo 26 (=42.64%), mrtvorojenec 1, umrlih 28 (=45.76%), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za dušljivim kašljem 1, za davico 1, za jetiko 7, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 3, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi je bilo tujcev 9 (=32.1%), iz zavodov 10 (=35.7%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za dušljivim kašljem 1, za vratico 1.

— (Dolenjska železnica.) V minolem mesecu januarju prevažalo se je na progi Ljubljana-Grosuplje-Kočevje 14.766 oseb in 12.291 ton tovarnega blaga, mej poslednjim 9875 ton režijskega pre-moga. Dohodkov je bilo za prevažanje oseb in prtljage 5413 gld., za tovarno blago pa 28.046 gld. Povprečni dohodek za leto in kilometer je torej 5652 gld.

— (Očeta napadla) sta v Gorjah v Radovljiskem okraju brata Jernej in Janez Kobal in ga teško poškodovala. Uzrok tej surovosti je baje sovraštvo, katero gojita do matere. Zagovarjati se jima bode pred sodiščem.

— (Zdravstveno stanje.) Iz Idrije se poroča, da je popolnoma ponehal legar, ki je bil dlje časa razširjen v mestu. Zaduja dva bolnika sta ozdravela in je torej konec epidemije.

— (Z Dunaja) smo prejeli vabilo k petemu večeru slovenskega kluba, ki bode v soboto 24. februarja ob osmi uri zvečer v dvorani L. Mitzkove restavracije „Zum alten Schottenthor“ I. Schottengasse 7. Berilo bode imel gosp. Jos Mantuani, ces. in kr. pristav v dvorni knjižnici in redni član c. kr. zavoda za raziskavanje avstrijske zgodovine na vseučilišču Dunajskem. Naslov velezanimivega berila je: „Dva neznana Kranjca, važna za prosveto“. Prihodnji večeri slov. kluba bodo: 17. marca z berilom g. prof. J. Stritarja, 14. aprila z berilom g. prof. dr. A. Primožiča in 12. maja z berilom g. prof. Fr. Svetiča.

— (Matica Hrvatska.) Te dni so prejeli 68. člani književni dar za l. 1893. Novo pristopivši društveniki so pričakovali tudi obljubljenega „hrvatsko-slovenskega rječnika“. Ker željenih izvodov ni bilo pri pošiljki, zglasilo se je Ljubljansko poverjeništvu pri slavni Matici zanje, a je dne 21. februarja prejelo naznanilo, da je že vseh 4000 iztisov „rječnika“ razpečanih. Toliko v znanje dotičnim društvenikom.

— (Hrvatske novice.) V Zagrebškem narodnem gledališču se je predstavljala v soboto prvi-krat nova tragedija v 5 dejanjih „Poslednji Zrinjski“, napisal Hgin Dragošić. Kritika se izraža jako laskavo o igri, ki je dosegla prav lep uspeh. Sploh se v poslednjem času opaža prav veselo delovanje na polji hrvatske dramatične literature, ki se bode gotovo še bolj razcvitala, kader se odpre novo gledališče in ko nastopi svoje mesto novi intendant g. dr. Miletić. — V Budimpešti bode začel baje izhajati v kratkem list v hrvatskem jeziku z magjaronskim programom. Na čelu tega podjetja je baje več vladnih zastopnikov na skupnem saboru.

Uredništvo pa bi prevzel neki uradnik ministerstva. — Razne hrvatske čitalnice opustile so na pol uradno „Agramer-Zeitung“ sarad nedostojnega načina, v katerem je pisala povodom smrti pokojnega dr. Račkaga. — Kakor poroča „Agramer Tagblatt“, je predsednik jugoslovanske akademije gospod dr. Josip Torbar opasno zbolel. — Vodja ogerskih Slovakov, Svetozar-Hurban-Vajanski, ki je dne 17. t. m. prišel iz jednoletnega zapore v Szegedinu, odšel je za nekaj časa na Hrvatsko, da poseti svojega brata. V Turčanskem št. Martinu pa mu pripravljajo slovaški rodoljubi slovesen vzprejem. Hrvatski listi tem povodom pozdravljajo s toplimi besedami slovaškega mučenika. — V Varaždinu se bode uvedla električna razsvetljava, za katero dovoli mestna občina na leto 8000 gld., v Oseku pa se je začelo te dni z deli za napravo telefona.

— (Atentat na železniški vlak.) Na vlak, ki je vozil dne 17. t. m. iz Broda proti Zagrebu, poskusili so neznani zlikovci atentat. Mej postajama Bilinskikut in Sunja izdrti so bili relsi, kar se je pa na srečo še pravočasno opazilo in so vlak ustavili s signali, predno je došel na nevarno mesto, kjer bi se bila gotovo pripetila nesreča. Stvar se strogo preiskuje.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v št. Jakobu ob Savi je izpraznjeno mesto učitelja s plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 16. marca pri okrajnem šolskem svetu okolice Ljubljanske. — Pri novo ustanovljenem poštmem uradu v Škofelji pri Ljubljani razpisana je služba poštnega odpravitelja. Letna plača 150 gld., uradni pavšale 40 gld., za sela, ki mora vsak dan hoditi do železniške postaje, pa se bode pavšale dogovoril. Jamščine je položiti 200 gld. Prošnje do dne 5. marca pri poštmem in brzojavnem vodstvu v Trstu. — V področji politične uprave v Dalmaciji sta razpisani dve službi zdravstvenih asistentov z letnim adjutom 600 in 500 gld. Prošnje je poslati do dne 31. marca potom dotičnega političnega urada c. kr. namestništvu v Zadru.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Rumunskemu mučeniku) dr. Ladislavu Lukaciu, ki je bil te dni izpuščen iz zapore, priredili so Kološvarski Rumuni slovesen vzprejem na kolodvoru in priredili njemu v čast sijajen ban- ket. Da so Magyari v Kološvaru vse te ovacije jako pisano gledali, razume se.

* (Redka starost) V Sarajevu umrla je te dni neka Anica Curčić, rojena v Travniku. Dosegla je visoko starost 110 let in vse svoje življenje ni bila nikdar bolna. Še malo mesecev pred svojo smrtjo je povsem zdrava hodila okolu. — V Chlumu na Češkem pa so pokopali te dni 108 letnega gostača Antona Dobrovolny, ki je bil do smrti trden in čvrst.

* (Anarhističen fanatizem.) Te dni bila je v Parizu obravnava proti nekemu anarhistu, ki je bil obsojen zaradi tatvine jestvil. Ko se mu je čitala sodba, vrgel je predsedniku kroglo iz kruha v obraz in kričal: „Prasici, vse vas bomo v zrak pogurali, živila anarhija!“ Čudno se je zdelo poslušalcem, da predsednik razgrajalca ni takoj v novič obsodil, nego je dal narediti samo zapisnik o tej nečuvni drznosti.

* (Mrlič na križu.) Strašen prizor kazal se je minuli četrtek ljudem, ki so zjutraj šli po komitatski cesti v Rekeselyu na Ogerskem. Na na pol strohnelem križu ob potu viselo je truplo neke stare ženske. Kakor je bilo videti iz mnogih ran, je bila reva umorjena, potem pa so jo morilci privezali za vrat Kristov na križ. V mrtvi spoznali so neko vračarico, o kateri so ljudje govorili, da je čarovnica. Orožniki zasledujejo neznane morilce.

* (Umor na maskaradi.) Na skrivnosten način bil je minuli teden umorjen na maskaradi v mestnem gledališču v Modeni neki 19 leten mladenič. Plesal je v največji gneči z neznano masko, ko se hipoma zgrudil. Bil je takoj mrtev, kajti prebodel mu je nekdo z nožem srce. Maska, s katero je plesal, zginila je mej zmešnjavo, ki je nastala. Policija zaprla je deset mladih deklet, ki so imele jednake obleke, kakor dozdevna morilka. Drugi pa mislijo, da je pod masko bil skrit možak in da je ljubosumnost uzrok umoru.

* (Najsevernejša železnica) na evropskem kontinentu bode ona, za katero se delajo ravnokar priprave. Nova železniška proga bode vezala finske železnice s severnim ledenim morjem in bode počenši pri mestu Uleaborg vezala te kraje s švedsko mejo.

* (Umor v železniškem kupeji.) Na progi Antwerpen-Rotterdam mej postajama Rosen-dael in Dordrecht umorila sta dva potovalca posestnika Dupuytrem, ki se je z njima vozil v kupeji prvega razreda. Ko sta ga oropala, vrgla sta mrtveca skozi okno in potem izginila v Dordrechtu. Umor-jeni imel je saboj 40.000 frankov v gotovih novcih.

Književnost.

— Praktische Grammatik der ser-bisch-kroatischen Sprache für den Selbstun-terricht. Theoretisch-praktische Anleitung zur schnel-len Erlernung durch Selbstunterricht. Von Emil Muža. Wien, Pest, Leipzig. A. Hartlebens Verlag. Str. 183. Cena 1 gld. 10 kr. Ta, v prvi vrsti Nem-cem namenjena slovnica hrvaškega jezika je jako praktična in pregledno sestavljena in zasluži toplo pohvalo. Vaje in berila so tiskana s cirilico, pisa-telj pa se poslužuje ekavskega dialekta, kakor ga pišejo Srbi. Tudi naglas, ki v hrvaškem jeziku ni lahak, se je skrbno in dosledno v celi knjigi zazna-menoval. Slovnici, v kateri so najde vse, kar je treba vedeti za praktično znanje, dodani so različni, prav spretno sestavljeni pogovori, potem navodila za trgovsko korespondenco, h pouku pa še majhen slo-var, v katerem se nahajajo vse navadnejše besede. Knjiga je prav lično natisnena, vezana pa elegantno. Cena knjige je tako nizka, da si jo lahko omisli vsak, kdor se hoče hrvaškega jezika naučiti iz nem-ške slovnice.

— „Matice Slovenské“. Uredništvo te ce-nene in spretno urejevanje češke ljudske knjižnice zbralo je tekom lanskega leta listu dodane priloge, izhajajoče pod imenom „Obzor Matice Slovenské“ v posebno knjigo in je s tem gotovo marsikakemu či-tatelju močno ustreglo. „Obzor Matice Slovenské“ prinašal je v tem tečaju mnogo velezanimivih, zgo-dovinskih, političnih in narodopisnih razprav, za ka-tere bi bilo škoda, da se pogube. Knjiga je lepo na-tisnena in ukusno vezana in se dobiva pri upravní-štvu rečenega lista v Olomucu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. februarja. Včeraj vršila se je pod predsedstvom kneza Windischgratzta konferenca, katere so se udeležili vsi ministri, predsednik zbornice Chlumecky in podpredsednik Abrahamovič ter kot zastopniki konservativnega kluba grof Hohenwart, grof Deym in dr. Eben-hoch, kot zastopnika poljskega kluba Benoč in grof Pininski, kot zastopnika levičarskega kluba Heilsberg in Russ. Določil se je program za delovanje drž. zbora do Velike noči.

Dunaj 22. februarja. Generalni svet avstro ogerske banke je odobril mej avstrijskim in ogerskim finančnim ministrom skleneni do-govor, da bodeta finančna ministra pri banki založila zlate po 20 kron, za katere jima da banka primerno srebrnega denarja in bankov-cev, da vzameta iz prometa državne note.

Dunaj 22. februarja. Socijalisti priredili včeraj 21 shodov, ki so bili vsi dobro obiskani. Na vseh so se vzprejele resolucije, v katerih se zahteva splošna in neposredna volilna pra-vica. Shod v okraju Landstrasse je bil razpu-ščen; zborovalci so na ulici demonstrirali; policija je več osob zaprla.

Dunaj 22. februarja. V pravdi zoper anarhiste predlagal je drž. pravdnik, naj se obsodijo vsi zatoženci. Mondračeka je imenoval najnevarnejšega vseh zatožencev in pozivljaj porotnike, naj store svojo dolžnost.

Rim 22. februarja. V včerajšnji seji poslanske zbornice razložil je finančni minister Sonnino program za uredbo drž. gospodarstva. Deficit za 1894/95 je preračunjen na 177 milijonov, dolgovi finančne uprave znašajo pol milijarde. Za uredbo drž. gospodarstva je mi-nister predlagal prihranke pri upravi v znesku 45 milijonov in zvišanje davkov in davščin za 100 milijonov. Vrh tega je najeti posojilo, katero bo amortizovati. Z današnjim dnem se povišajo carine na žito, cena soli in davek na premakljivo imetje. Zbornica je ministra molče poslušala; utis ekspozicije je jako neugo-den; poslanci so sila deprimirani, vsi neodvisni listi se pomnožitvi bremen odločno zoperstav-ljajo.

Pariz 22. februarja. Vzdržuje se go-vorica, da misli Carnot radi svoje težke bolezni na jetrah odstopiti.

Nova opera!

Začetek ob 8. uri zvečer.

Štev. 48. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 576

V petek, dne 23. februarja 1894.

Tretjikat:

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Ka-pelnik g. prof. Fr. Gerbič. Uprizoril režiser g. Jos. Noll.

Po ouverturi alegorija, postavil g. A. Bittner. Nove kostume izdelala sta vseskozi po figurinih narodnega gledališča v Pragi garderobiér „Dramatič-nega društva“ g. J. Šturm in garderobiér g. Widmajer.

Začetek točno ob 8. uri, konec ob 11. uri zvečer. Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld. 40 kr., od IV. do VIII. vrste 1 gld. 20 kr., od IX. do XI. vrste 1 gld. — Balkonski sedeži I. vrste 80 kr., II. vrste 70 kr., III. vrste 60 kr. — Galerijski sedeži I. vrste 50 kr., od II. do V. vrste 40 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 70 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 10 kr. — Galerijska sto-jišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari italijanski trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, dne 25. februarja 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

21. februarja. Pri **Malté**: Fritsche, Lieberman, Basch, Glück, Just, Müller z Dunaja. — Schreiber iz Prage. — Lovšin, Arko, Gruntar iz Ribnice. — Kuralt iz Pulja. Pri **Slemu**: Tageschütz, Grünwald, Rindskopf, Weiss, Henkel, Rosanis z Dunaja. — Biermann iz Trsta. — Kotnik iz Vrhnike. — Ditrich iz Postojane. — Vidic, dr. Schifferer, Podboj, Mrhar iz Ribnice. — Holenia iz Velikih Lašč. — Hribar iz Celja.

Umrli so v Ljubljani:

19. februarja: Anton Žitnik, kajzarjev sin, 8 let, Črna vas št. 5. 20. februarja: Antonija Greil, agentova žena, 43 let, Francovo nabrežje št. 11. 21. februarja: Anton Leben, postreščekov sin, 14 me-secev, Florjanske ulice št. 21. — Damijan Miklavčič, dela-vec, 73 let, Sv. Petra nasip št. 37.

V deželni bolnici: 21. februarja: Jera Robida, delavka, 52 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. febr.	7. zjutraj	747.0 mm.	-7.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	2. popol.	746.4 mm.	-2.0° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	746.2 mm.	-5.2° C	sl. vzh.	jasno	

Prodnja temperatura -4.9°, za 4.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 „ 90 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 10 „
Avstrijska krona renta 4%	97 „ 65 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 40 „
Ogerska krona renta 4%	95 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1004 „ — „
Kreditne delnice	364 „ 75 „
London vista	125 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 07 1/2 „
20 mark	12 „ 19 „
20 frankov	9 „ 92 „
Italijanski bankovci	43 „ 75 „
C. kr. cekini	5 „ 91 „

Dne 21. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	199 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	195 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ — „
Budolfove srečke po 10 gld.	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	275 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 34 1/2 „

— Za pričinu —
bezenných padělků žadéj vždy
TINOT. OAPSIOL COMPOS.
(PAIN-EXPELLER)
„kotvou“ a odmítni každou krabici
bez kotvy jakožto nepravou!

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Drahdano, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Gurib, Genova, Paris, Linz, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Drahdano, Dunaj via Amstetten.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Gurib, Genova, Paris, Linz, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Drahdano, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. sputraj v Kočevje.

Ob 12. „ 00 „ popoldne „ „

Ob 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 10 min. sputraj iz Kočevja.

Ob 1. „ 01 „ popoldne „ „

Ob 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. sputraj v Kamnik.

Ob 2. „ 05 „ popoldne „ „

Ob 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. sputraj iz Kamnika.

Ob 11. „ 15 „ popoldne „ „

Ob 6. „ 30 „ zvečer „ „

(4—43)

Oddá se prodajalnica

z vsem blagom vred v prijaznem mestu na Go-renjskem. Prodajalnica je na dobrem prostoru na-sproti cerkve. — Več se izve pri upravníštvu na-šega lista utmerno ali pismeno. (185—8)

Kazenski zakon

Kazensko-pravdni red

za

gospode juriste in druge

dobivata se v slovenskem jeziku

(v usnje vezano)

v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani.

Cena 3 gld. in 2 gld. 80 kr.

V najem se dá

prodajalnica

(štacuna), katera ima vso potrebno opravo za špe-rierijsko in manufakturno blago, v nekem mestu na glavnem trgu. Najemnik tudi lahko dobi dve sobi, kuhinjo in druge prostore. — Pogoji se izvedo pri **Franu Kastelicu** starejšem v **Novem Mestu** (Rudolfswerth). (201—3)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pantiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan ne-snatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-závo pike ter mu daje mladostno barvo; polti podoluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrcu z navodom vred gld. 1.50. (39—4)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.
